

om, at det er en lidt underlig fornemmelse, at vi står og diskuterer et beslutningsforslag om at pålægge regeringen at fremsætte et lovforslag, som regeringen allerede har lovet at den vil fremsætte. Så jeg håber sådan set ikke, at forslagsstillerne vil kræve at få det her beslutningsforslag til afstemning, for det vil i hvert fald virke som en mærkelig dobbeltkonfekt.

Når det så er sagt, skal det siges, at jeg jo startede med at sige, at det her er et godt forslag. Det er en god intention, og det gælder også det, regeringen vil, men det går ikke langt nok set med radikale øjne. For der er en lang række problematikker, man skal forholde sig til. Vi har allerede været inde på problematikken om, at der kan opstå problemer, hvis nu den ene af mødrene dør, inden barnet bliver født. Der er 25-årsreglen om, at man, hvis der er tale om stedbarns-adoption, skal være 25 år. Hvis der er tale om anerkendelse af forældreskab gennem børneloven, er der ikke det samme krav. Der er 2 ½-årsreglen, når det handler om adoption, der gør, at man skal have boet sammen et vist stykke tid, før man kan få adoptionen. Den samme regel gælder ikke, hvis der er tale om anerkendelse af forældreskab gennem børneloven. Der er problemer i forhold til kravet om statsborgerskab. Der er problemer i forhold til barselorloven. Så der er en lang række problemer, der ikke bliver løst ved at vedtage det her forslag eller ved at gøre det, som regeringen umiddelbart sagde ved behandlingen den 9. april.

Vi er selvfølgelig glade for, at der er et bredt flertal, og at regeringen vil gå et lille skridt i vores retning, men vi synes altså, der er en lang række problematikker. Nu har jeg nævnt 25-årsreglen og 2 ½-årsreglen. Jeg kan næsten ikke lade være med at sige, at jeg også har lyst til at nævne 30-dages-reglen, som gælder her i Folketinget, og som jo gør, at hvis vi vedtager det her beslutningsforslag, kan vi alligevel ikke nå at få lovforslaget fra regeringen op, før det ellers var planlagt. Så der er en masse forskellige tidsregler, som man er nødt til at tage med i betragtning i forhold til det her.

Men når alle de her indsigelser er gjort, synes vi, at det er vigtigt at understrege, at det for os handler om, at der er mange forskellige familietyper i dagens Danmark. Det er der, lige meget hvilke politiske holdninger man ellers måtte have til det. Vi synes, at de forskellige familietyper skal ligestilles for at give børnene lige muligheder i livet, lige meget hvilken familietype de vokser op i. Det er derfor, at vi, når vi kommer

til det endelige lovforslag i næste folketings-samling, vil arbejde klart for, at der på alle punkter bliver tale om ligestilling. Hvis vi skulle have bestemt, ville vi klart have foretrukket og ønsket, at der blev tale om anerkendelse af forældreskab gennem børnelovens regler i stedet for at lave den her halve ordning gennem en særlig form for stedbarns-adoption for lesbiske. Men noget er bedre end ingenting, så derfor kan vi også godt være lidt glade.

Kl. 11:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for Enhedslisten, fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 11:33

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

For Enhedslisten er ligestilling jo helt afgørende og har altid været det. Det gælder på alle områder, og det gælder bestemt også, når vi taler om de rammer, som samfundet stiller op for, at den enkelte kan indrette sit liv efter eget valg. Og det, den her diskussion jo bl.a. går ud på, er, at man skal have mulighed for at vælge at være familie på den måde, man nu mener er bedst.

For godt en måned siden diskuterede vi jo den her sag i Folketingssalen, og jeg vil tilslutte mig de øvrige ordførere, som undrer sig en lille smule over forslaget fra SF, når nu ministeren faktisk selv, før SF fremsatte det her forslag, var ude at sige, at man ville fremsætte et forslag om stedbarns-adoption i næste samling.

Så vil jeg sige, at der for tiden er alle mulige SOSU-assistent, pædagoger og sygeplejersker osv. på gaderne rundtomkring, og noget af det, som de siger, er, at det betaler sig at strejke. FOA-formanden, Dennis Christensen, er ude på gaden og sige, at det betaler sig at strejke. Jeg mener, at ministerens indrømmelse i vores sidste debat om ligestilling af ægteskaber er et rigtig godt eksempel på, at det betaler sig at argumentere her i Folketingssalen. Vi har faktisk i forhold til stedbarns-adoption et eksempel på, at man fra venstrefløjens side igennem mange års debat og argumenter har fået rykket højrefløjen. Det er jo positivt.

SF har valgt at gå solo ud på det her forslag. Det undrer mig sådan set, fordi vi jo i oppositionen har tradition for at gå samlet ud på det her område, men det skal ikke skille os ad. Det er klart, at Enhedslisten bakker op om det her forslag. Jeg vil dog sige, at det er et lille skridt i den rigtige retning. Det er et skridt i den rigtige retning, og derfor støtter vi det, og vi glæder os til